

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๕๑

ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลไกการทำงานที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย ตามภารกิจหลัก คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการดำเนินการตามพันธกิจหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ สรุปได้ดังนี้

๑. ผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้นำข้อเสนอแนะจาก “รายงานประจำปีเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๐” มาดำเนินการเพื่อพัฒนาสำนักวิชาศิลปศาสตร์ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ ดังนี้

๑. สนับสนุน พัฒนาอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต่างประเทศเพิ่มขึ้นจำนวน ๒ คน และมีอาจารย์ในระดับปริญญาเอกเพิ่มขึ้น ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓
๒. มีอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มขึ้นจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๘
๓. สนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนาตนเองด้านการวิจัย การแต่งตำรา โดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันวิจัยและพัฒนา และส่งเสริมวิชาการจัดขึ้น รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ ๑ ท่าน ได้มีโอกาสลาทำวิจัยเต็มเวลา
๔. มีการสำรวจข้อมูลของบัณฑิตโดยการจัดทำแบบสอบถาม สัมภาษณ์ ในช่วงการรับปริญญา ทำให้สามารถติดตามข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าในอนาคต
๕. มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างต่อเนื่อง และได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในทุกภาคการศึกษา
๖. มีการพัฒนาโครงการเพื่อประเมินหลักสูตรในระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร
๗. มีการสัมมนาบุคลากรประจำปี ของสำนักวิชาฯ เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ Road Map to Excellence 2009-2013
๘. มีการจัดทำ(ร่าง) แผนงบประมาณ ๕ ปี และแผนปฏิบัติการ ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาฯ โดยความร่วมมือจากคณาจารย์ทุกสาขาวิชา ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน ทุกองค์ประกอบ

๒. ผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๑

๑) ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้กำหนดปรัชญาหรือปณิธานในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ดังปรากฏในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักในการบุกเบิกแสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีสติปัญญาและคุณธรรม รวมทั้งเอื้ออำนวยต่อความเจริญของสังคมและของมนุษยชาติ มีการกำหนดตัวบ่งชี้การดำเนินงานและเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานในทุกผลผลิตที่กำหนดไว้ในแผน และได้นำแผนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยซึ่งจากผลการดำเนินงานของสำนักวิชาฯ ได้มีการดำเนินงานตามแผนครบทั้ง ๔ ภารกิจหลักคือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรม และมีการรายงานแผนการปฏิบัติงานทุกไตรมาสตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีการรายงานการดำเนินงานหลักสูตรทุกภาคการศึกษาให้ สกอ.ทราบ

๒) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้ปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเงื่อนไขของผู้เรียน โดยการเพิ่มแผนการเรียนแบบ ก(ก๑) โดยจัดเก็บค่าเล่าเรียนแบบหลักสูตรนานาชาติ (ปกติ) แทนที่จะเป็นการบริหารจัดการหลักสูตรแบบวิสาขา และได้พัฒนาหลักสูตรใหม่ตามระบบโลกที่มหาวิทยาลัยกำหนดและตามมาตรฐานที่ สกอ.กำหนด โดยสภามหาวิทยาลัยอนุมัติและ สกอ.รับทราบการให้ความเห็นชอบแล้วอีก ๑ หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ทั้งสองหลักสูตรนี้ จะเปิดรับสมัครนักศึกษาและเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ภาคการศึกษา ที่ ๒ ของปีการศึกษา ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ในด้านการจัดการเรียนการสอน สำนักวิชา เน้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ได้จัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทักษะศึกษา มีโครงการ In Country ให้นักศึกษาได้ศึกษาภาษาผ่านวัฒนธรรม และวิถีชีวิตในประเทศของเจ้าของภาษา คือ จีน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

ในระดับบัณฑิตศึกษา มีหลักสูตรปริญญาโท ๑ หลักสูตร คือ หลักสูตรวัฒนธรรมศึกษา มีอาจารย์ประจำหลักสูตรซึ่งมีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ทุกคน และในปีการศึกษา ๒๕๕๑ มีผู้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จำนวน ๓ คน

ในภาพรวมของสำนักวิชา จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำมีสูงมาก สัดส่วนของอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดยังมีไม่มากพอ สัดส่วนของอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม สัดส่วนของอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดมีน้อยลง ซึ่งเป็นไปตามแผน

ในด้านตำแหน่งวิชาการ สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควร

๓) ด้านคุณภาพบัณฑิต

นักศึกษาและศิษย์เก่าศิลปศาสตร์ ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ มีระดับของความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตดีมาก แม้ว่าร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี และร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ อยู่ในเกณฑ์พอใช้-ดี

๔) ด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักวิชา ได้จัดให้มีที่ปรึกษาทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิด โดยมีส่วนกิจการนักศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมดำเนินการด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา มุ่งงบประมาณสนับสนุนให้กับนักศึกษา คณาจารย์ในการจัดกิจกรรมบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งยังส่งเสริมให้สำนักวิชา จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ทุกหลักสูตรอย่างครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาจารย์ศิลปศาสตร์มีส่วนร่วมในการจัดการดูแลนักศึกษา ทั้งในบทบาทที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่ปรึกษากิจกรรม นอกจากนี้ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ยังได้รับรางวัลอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมดีเด่น ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๑

๕) ด้านการวิจัย

ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ดำเนินการตามภารกิจนี้ได้อย่างโดดเด่น อยู่ในระดับดีมาก และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ เนื่องจากสำนักวิชาฯ ได้จัดระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัย และงานสร้างสรรค์สอดคล้องกับระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด อาทิ มีหน่วยวิจัยภูมิภาคศึกษา ซึ่งทำงานด้านพัฒนาการวิจัยครบถ้วนตามเกณฑ์กำหนด สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ มีนโยบายสนับสนุนให้อาจารย์ได้พักการสอน เพื่อผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ได้มีเวลาอย่างเป็นระบบ สนับสนุนให้คณาจารย์ได้ทำวิจัยอย่างเต็มที่ทั้งในลักษณะบุคคลและเป็นทีม นอกจากนี้ อาจารย์บางท่านในระดับปัจเจก ก็มีศักยภาพสูง ในการประสานเครือข่าย จัดหาแหล่งทุนภายนอกทั้ง ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ทำให้มีกิจกรรม/โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการวิจัยจำนวนมาก อีกทั้งมีความหลากหลายของรูปแบบกิจกรรมทางวิชาการที่เสริมสร้างบรรยากาศในการวิจัย และการพัฒนาศักยภาพการวิจัยในระดับสูง ร้อยละของอาจารย์ศิลปศาสตร์ที่ได้รับทุนทำวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกอยู่ในระดับสูงมาก แสดงให้เห็นว่าแม้คณาจารย์แต่ละท่านจะมีภาระงานสอนมาก (ผลการประเมินภาระงานสอนที่คณาจารย์สำนักวิชาศิลปศาสตร์ปฏิบัติงานจริงในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๑ เฉลี่ยมากถึง ๓๐ หน่วยกิตภาระงานต่อปี ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์เพื่อการประเมินที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้อาจารย์มีภาระงานด้านการสอนที่ต้องรับผิดชอบในรอบปี อย่างต่ำ ๑๕ อย่างมาก ๒๑ หน่วยกิตภาระงาน) แต่ก็มีความพยายามและทุ่มเทเวลา ให้ความสำคัญการทำงานวิจัย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตามที่สำนักวิชาฯ คาดหวังและเพื่อประโยชน์ในวงกว้าง

๖) ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์มีผลการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับดีมาก ตลอดปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ดำเนินนโยบายการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมอย่างต่อเนื่อง ตามวัตถุประสงค์ แผนงานและโครงการที่กำหนด และยังได้เพิ่มการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมอย่างหลากหลายตามที่ได้รับร้องขอหรือรับเชิญ เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน และองค์การต่าง ๆ อีกทั้งมีโครงการความร่วมมือลักษณะต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ ทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือ ระดับบุคคล ระดับองค์การ ระดับชาติ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างเป็นรูปธรรม หลากหลายกิจกรรม เช่น การอบรมให้ความรู้ การสัมมนาทางวิชาการ การให้คำปรึกษา ฯลฯ โดยเหตุที่มีการบูรณาการ การเรียนการสอนและผลการวิจัยเข้ากับการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง โครงการที่มีการประเมิน ผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจสูงและคาดหวังที่จะให้มีการบริการวิชาการด้วยจิตสาธารณะต่อไปอย่างสม่ำเสมอ

๗) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยมีกลไกในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” หน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบองค์ประกอบนี้ คือ โครงการอาศรมและวัฒนธรรม สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ดำเนินการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนร่วมกับโครงการอาศรมฯ และจัดทำโครงการกิจกรรมเองโดยตรง เช่น การพัฒนาวิชาการโดยการบูรณาการศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กับการจัดการเรียนการสอน การทำกิจกรรมและการวิจัย ทั้งของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และการวิจัยของคณาจารย์ การสนับสนุนบุคลากรและนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างหลากหลายต่อเนื่อง เป็นผลให้ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์มีผลการดำเนินงานด้านนี้ในระดับดีมาก

๘) ด้านการบริหารและการจัดการ และการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ซึ่งเป็นหน่วยงานตามโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยวิทยาลัย ลักษณะ แบบรวมบริการประสานภารกิจ ได้ดำเนินงานตามแนวทางมหาวิทยาลัย คือ ระดับมหาวิทยาลัยมีสภา

มหาวิทยาลัย ระดับสำนักวิชา มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล มีการพัฒนาภาวะผู้นำ มีการส่งเสริมพัฒนาการของสำนักวิชา ส่งองค์การการเรียนรู้ มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย มีความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบัน มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา จำนวนร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติของสำนักวิชาศิลปศาสตร์อยู่ในระดับดีมาก ส่วนของระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดี ซึ่งยังต้องปรับปรุงในระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กร (ทั้งมหาวิทยาลัยและสำนักวิชา) ผู้ระดับบุคคล

๙) ด้านการเงินและงบประมาณ

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้รับการจัดสรรงบประมาณค่อนข้างเพียงพอหากใช้อย่างประหยัดและระมัดระวัง ภายใต้นโยบายรวมบริการประสานภารกิจของมหาวิทยาลัย เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการจัดสรรการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณที่สำนักวิชา ได้รับการจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้ทรัพยากรภายในจนครบถ้วนของมหาวิทยาลัย และได้รับการอุดหนุนงบประมาณประจำจากภายนอกสถาบันร่วมกัน อยู่ในระดับดี โดยการเบิกจ่าย หรือการดำเนินการต่างๆเป็นไปตามระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย มีการกระจายงบประมาณทั่วถึงครอบคลุมทุกกิจกรรม ถึงแม้ว่าจะมีบางกิจกรรมที่ไม่เพียงพอแต่ก็สามารถเกลี้ยแบบหมวด และ/หรือ เสนอขอจากมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมได้บ้างตามความจำเป็น

๑๐) ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ในระดับมหาวิทยาลัย มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพเข้มข้น ภายใต้นโยบายรวมบริการประสานภารกิจของมหาวิทยาลัย สำนักวิชา ได้จัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ให้มีจังหวะก้าวและการดำเนินการที่สอดคล้องกับระบบและกลไกของมหาวิทยาลัย มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัยกำกับดูแลทิศทางและกลไกการทำงานของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำสำนักวิชา โดยมีระบบและกลไกในการให้ความรู้ ความเข้าใจ และถ่ายทอดทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่คณาจารย์ ผู้ประสานงานสาขาวิชา รายวิชา เพื่อให้เกิดเป็นวิถีวัฒนธรรมองค์กร นอกจากนี้ สำนักวิชา ยังได้จัดให้มีการประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับคณะกรรมการและพัฒนาผู้ช่วยสอนของทุกสาขาวิชาให้ประจักษ์ในวิถีวัฒนธรรมดังกล่าว เป็นผลให้มีระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับดีมาก

๓. ผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบ/มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

๓.๑ ผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

การดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพของ สกอ. เป็นการรายงานภายใต้กรอบองค์ประกอบคุณภาพ ๙ ด้าน ประกอบด้วย ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ และด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ รวมจำนวนตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบทั้งสิ้น ๔๑ ตัวบ่งชี้ และใช้เกณฑ์การประเมินตามกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย เพื่อนำไปสู่การรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามแนวทางที่ สกอ. กำหนด ซึ่งผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๑ โดยเฉลี่ยทั้ง ๙ องค์ประกอบ พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๓ อยู่ในระดับดีมาก (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) และเมื่อพิจารณาตามมุมมองต่างๆ สรุปได้ดังนี้

๓.๑.๑ มุมมองตาม ๙ องค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

ผลการดำเนินงานในภาพรวมของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ตาม ๙ องค์ประกอบคุณภาพของ สกอ. ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น พบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๖ องค์ประกอบ โดยมีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ยเต็ม ๓.๐๐ เท่ากัน อยู่ในระดับดีมาก คือ องค์ประกอบด้านกิจกรรมการพัฒนาการศึกษา องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการเงินและงบประมาณ และองค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

รองลงไปตามลำดับ คือ องค์ประกอบด้านการบริหารและการจัดการ มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๗ องค์ประกอบด้านปรัชญา ภาณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๐ และองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๑๕ **ที่เป็นเช่นนี้** เนื่องจากอัตรากำลังของอาจารย์ประจำสาขาวิชาต่างๆ ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักศึกษา เนื่องจากสำนักวิชา ต้องรับผิดชอบการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้กับนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยด้วย นอกจากนี้ ยังมีความต้องการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางทั้งในระดับปริญญาตรีและในระดับบัณฑิตศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ จึงไม่อาจดำเนินการประกันคุณภาพภายในได้โดยลำพัง

หากพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. แต่ทั้งนี้ มีตัวบ่งชี้บางส่วนที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (มีคะแนนเชิงเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับ ๑) ซึ่งประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ๑) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ๒) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ ๓) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ๔) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๓.๑.๒ มุมมองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ผลการดำเนินงานของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานที่ ๒ ก ด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มาตรฐานที่ ๒ ข ด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่ ๓ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๑ พบว่ามาตรฐานที่มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ มาตรฐานที่ ๓ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ อยู่ในระดับดีมาก รองลงไปตามลำดับ คือ มาตรฐานที่ ๒ ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๗๕ อยู่ในระดับดีมาก มาตรฐานที่ ๒ ข ด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๘ อยู่ในระดับดีมาก และมาตรฐานที่ ๑ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มีคะแนนเฉลี่ย ๒.๒๕ อยู่ในระดับดี

๓.๑.๓ มุมมองตามการบริหารจัดการ

มุมมองการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒) ด้านกระบวนการภายใน ๓) ด้านการเงิน และ ๔) ด้านบุคลากรการเรียนรู้อะไรและนวัตกรรม ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๑ พบว่า ด้านที่มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเงิน มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๗ ด้านกระบวนการภายในมีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๕ และด้านบุคลากรการเรียนรู้อะไรและนวัตกรรม มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๘

๓.๑.๔ มุมมองตามปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพ

มุมมองปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านปัจจัยนำเข้า ๒) ด้านปัจจัยกระบวนการ และ ๓) ด้านปัจจัยผลผลิตหรือผลลัพธ์ ผลการดำเนินงานของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ พบว่า ด้านที่มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปัจจัยกระบวนการ มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๙๐ อยู่ในระดับดีมาก

รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านปัจจัยผลผลิตหรือผลลัพธ์ มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๒ อยู่ในระดับดีมาก และด้านปัจจัยนำเข้า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๑.๘๖ อยู่ในระดับพอใช้

๓.๒ ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ.

การดำเนินงานของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เป็นการรายงานภายใต้กรอบมาตรฐานคุณภาพ ๗ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านคุณภาพบัณฑิต ๒) ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ๓) ด้านการบริการวิชาการ ๔) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๕) ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร ๖) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และ ๗) ด้านระบบการประกันคุณภาพ รวมจำนวนตัวบ่งชี้ในทุกมาตรฐานทั้งสิ้น ๔๓ ตัวบ่งชี้ และใช้เกณฑ์การประเมินตามกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย เพื่อนำไปสู่การรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๑ พบว่า โดยเฉลี่ยทั้ง ๗ มาตรฐานมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๓๘ ได้คุณภาพระดับดี โดยมาตรฐานที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๓ มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ เท่ากัน อยู่ในระดับดีมาก รองลงไปตามลำดับ คือ มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๕ อยู่ในระดับดี มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และมาตรฐาน ด้านคุณภาพบัณฑิตมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๐๐ อยู่ในระดับพอใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สมศ. แต่ทั้งนี้ มีตัวบ่งชี้บางส่วนที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (มีคะแนนอิงเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับ ๑) จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้ คือ ๑) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ๒) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ๓) สิทธิทรัพย์สินต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า) ๔) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า) (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ) ๕) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ๖) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ และ ๗) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และมีตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถเทียบเกณฑ์ได้เนื่องจากมีผลการดำเนินงานเป็น ๐ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา และ จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา

๓.๓ ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพของ มวล.

การดำเนินงานของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ตามตัวบ่งชี้เฉพาะของมหาวิทยาลัย จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๑) ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ต่อจำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับ ๒) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่รับเข้าใหม่ ๓) จำนวนหลักสูตรนานาชาติต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอกทั้งหมด ๔) ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ๕) สหกิจศึกษา ๖) ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติ ๗) ร้อยละของนักศึกษาที่สูญเสียต่อรุ่น (พันสภาพจากผลการเรียน)

ผลการดำเนินงานของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ในภาพรวมทั้งสำนักวิชา โดยเฉลี่ยทั้ง ๗ ตัวบ่งชี้ข้างต้น พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๑๔ (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) อยู่ในระดับดี โดยมีตัวบ่งชี้ในด้านร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งเพราะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งในสำนักวิชา ได้รับทุนการศึกษาในต่างประเทศ และมีนักศึกษาจากสำนักวิชาอื่นโอนย้ายเข้ามาอีกจำนวนหนึ่งด้วย ทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดเวลาปกติ (ไม่นับตัวบ่งชี้ร้อยละของโครงการวิจัยของนักศึกษา (ที่ผ่าน) ต่อจำนวนโครงการวิจัยของนักศึกษาที่ลงทะเบียนทั้งหมด และตัวบ่งชี้ร้อยละของบัณฑิตที่สอบได้ใบประกอบวิชาชีพภายใน ๑ ปี เนื่องจากสำนักวิชาศิลปศาสตร์ไม่มีการดำเนินงาน)

๔. ข้อเสนอแนะเร่งด่วนเพื่อการพัฒนาสำนักวิชาศิลปศาสตร์

๑. เนื่องจากอัตรากำลังของอาจารย์กับจำนวนนักศึกษาไม่ได้สัดส่วนกัน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนฯ การสร้างผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ การขอตำแหน่งวิชาการ การให้ความใกล้ชิด-ให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยควรมีแผนอนุมัติการเพิ่มอัตรากำลังอาจารย์ให้สำนักวิชาศิลปศาสตร์ โดยด่วน เพื่อแก้ปัญหาที่เป็นจริงในเชิงปริมาณ ในด้านสัดส่วนจำนวนอาจารย์กับจำนวนนักศึกษา ให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ทั้งของ สกอ. และ สมศ.

๒. ในเชิงคุณภาพ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ควรจัดหาพนักงานสายวิชาการ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา โดยเน้นที่วุฒิปริญญาเอก (และปริญญาโท เฉพาะสาขาขาดแคลน) มาบรรจุเป็นอาจารย์ประจำโดยรีบด่วน ทั้งนี้ ความจำเป็นเฉพาะปีการศึกษา ๒๕๕๒-๒๕๕๓ คือ อาจารย์ประจำหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (หรือสหวิทยาการ) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ด้านวรรณคดี-วัฒนธรรมศึกษา) สาขาวิชาไทยศึกษา ญี่ปุ่นศึกษา และเอเชียศึกษา เพื่อให้ทันการรับนักศึกษาระดับปริญญาโท (๒๕๕๒) และระดับปริญญาตรี-ปริญญาเอก (๒๕๕๓)

๓. สำนักวิชาฯ ควรมีนโยบาย หรือระเบียบการประเมินให้อาจารย์บริหารเวลา พัฒนาดตนเอง ทำงานวิจัยมากขึ้น เพื่อการประกันคุณภาพ ทั้งด้านการวิจัย การเรียนการสอนและการขอตำแหน่งทางวิชาการ

๔. คณะกรรมการประจำสำนักวิชาฯ ควรขยายบทบาทการทำงานเชิงนโยบายยุทธศาสตร์ และส่งเสริมแผนปฏิบัติการเชิงรุกอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม

๕. สำนักวิชาฯ และมหาวิทยาลัย ควรมีระบบติดตามข้อมูลบัณฑิต และมีแนวทางการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่า โดยมีกลไกการติดตามอย่างต่อเนื่อง

โดยสรุปภาพรวมของการประกันคุณภาพภายในของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ คณะอาจารย์ พนักงานสายบริหาร วิชาการ สายวิชาการ และสายปฏิบัติการ รวมทั้งนักศึกษา บัณฑิต และศิษย์เก่า ได้ร่วมกันพัฒนาสร้างสรรค์ ขจัดจุดอ่อน เพิ่มส่วนที่ขาด พัฒนาจุดแข็ง ให้กับสำนักวิชาฯ ในปีการศึกษา ๒๕๕๑ อย่างมีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจ ก้าวต่อไปของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชาฯ คือ การให้นำหนักกับการประกันคุณภาพด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาด้านการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุซงู้บัณฑิต การวิจัย และการขยายผลเผยแพร่ผลงานวิจัยในวงกว้าง โดยการก้าวสู่ความเป็นสากลด้วยมาตรฐานระดับนานาชาติ บนรากฐานเดิมที่แนบแน่นกับชุมชน ท้องถิ่น และภูมิภาค ตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด และแผนปฏิบัติการเชิงรุก ทั้งนี้ ในด้านการพัฒนาและเปิดสอนหลักสูตรใหม่ๆ ทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก สำนักวิชาฯ จะมีการทบทวนและปรับโครงสร้างการบริหาร ทั้งในระดับสำนักวิชาฯ และสาขาวิชา ปรับและเพิ่มอัตรากำลัง และจัดวางทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ ให้สอดคล้องและได้สัดส่วนกับโครงสร้างหลักสูตรที่มีอยู่เดิมและหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์ Road Map to Excellence 2009-2013 ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้อัตรากำลังบุคลากรที่มีอยู่และที่จะได้รับอนุมัติต่อไปอย่างเต็มศักยภาพ.